

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 18.08.1989, sp. zn. 8 Tz 65/89, ECLI:CZ:NS:1989:8.TZ.65.1989.1

Číslo: 23/1990

Právní věta: Po pokračování v trestnom stíhaní v zmysle § 11 odst. 2 Tr. por. nesmie byť i v prípade vyslovenia viny obvinenému uložený trest, t. j. obvinený sa nemôže dostať do nevýhodnejšej situácie (z hľadiska uloženia trestu), než v akej bol pri zastavení trestného stíhania z dôvodov § 11 odst. 1 písm. a) Tr. por., a to podľa trestnoprávných predpisov. Toto ustanovenie však nebráni, pokiaľ nie sú zákonné prekážky, tomu, aby vec boal postúpená na prejednanie príslušnému orgánu ako priestupok. Ak sa po vyhlásení obvineného podľa § 11 odst. 2 Tr. por. v trestnom stíhaní pokračuje, možno ho zastaviť z iných dôvodov než z dôvodu podľa § 11 odst. 1 písm. a) Tr. por.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 18.08.1989

Spisová značka: 8 Tz 65/89

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Amnestie, Zastavení trestního stíhání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 11 odst. 1 písm. a
§ 11 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 23

Po pokračovaní v trestnom stíhaní v zmysle § 11 odst. 2 Tr. por. nesmie byť i v prípade vyslovenia viny obvinenému uložený trest, t. j. obvinený sa nemôže dostať do nevýhodnejšej situácie (z hľadiska uloženia trestu), než v akej bol pri zastavení trestného stíhania z dôvodov § 11 odst. 1 písm. a) Tr. por., a to podľa trestnoprávných predpisov.

Toto ustanovenie však nebráni, pokiaľ nie sú zákonné prekážky, tomu, aby vec bola postúpená na prejednanie príslušnému orgánu ako priestupok.

Ak sa po vyhlásení obvineného podľa § 11 odst. 2 Tr. por. v trestnom stíhaní pokračuje, možno ho zastaviť z iných dôvodov než z dôvodu podľa § 11 odst. 1 písm. a) Tr. por.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 18. 8. 1989 Sp. zn. [8 Tz 65/89](#))

Najvyšší súd SSR zamietol sťažnosť pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR proti uzneseniu mestského prokurátora v Bratislave z 13. 3. 1989 sp. zn. Kpt 246/89.

Z odôvodnenia:

Obvodný prokurátor Bratislava I uznesením z 23. februára 1989 sp. zn. 1 Pv 663/89 postúpil podľa § 171 odst. 1 Tr. por. trestnú vec obvineného Ing. J. B. Obvodnému národnému výboru Bratislava I. na prejednanie ako priestupok podľa § 19 zákona č. 60/1961 Zb. Trestnej činnosti pôvodne posudzovanej ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1 Tr. zák. sa obvinený mal dopustiť na tom skutkovom základe, že 5. septembra 1988 okolo 07.55 hod. v Bratislave na Rajskej ulici fyzicky napadol Ing. E. B. tak, že ju viackrát udrel rukou po ľavej časti tváre a spôsobil jej pomliaždenie mäkkých častí tváre s malou odreninou a opuchom nad ľavou jarmovou kosťou, poúrazové zmeny v oblasti krčnej chrbtice, na ktoré zranenia sa liečila bola práceneschopná od 16. septembra 1988,

- 10. novembra 1988 asi o 07.50 hod. v Bratislave na Duklianskej ulici v budove ZŠ udrel pästou do pravej časti tváre A. A., v dôsledku čoho tá spadla na zem a utrpela zranenie, a to pomliaždenie a podliatiny na tvári vpravo, ktorých liečenie a práceneschopnosť trvala do 24. novembra 1988.

Proti uzneseniu obvodového prokurátora o postúpení veci podal obvinený sťažnosť, ktorú mestský prokurátor v Bratislave uznesením z 13. marca 1989 sp. zn. Kpt 246/89 ako nedôvodnú podľa § 148 odst. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

V lehote uvedenej v ustanovení § 272 Tr. por. podal generálny prokurátor SSR proti uzneseniu mestského prokurátora sťažnosť pre porušenie zákona v prospech a neprospech obvineného. Vytýkal obvodnému prokurátorovi, že na priestupkové konanie postúpil skutok z 5. septembra 1988, trebárs pretým vydal uznesenie, že sa pre tento skutok trestné stíhanie zastavuje z dôvodov neprípustnosti trestného stíhania v dôsledku amnestie prezidenta ČSSR z 27. októbra 1988. Pokiaľ ide o ublíženie na zdraví A. A. (skutok z 10. novembra 1988) generálny prokurátor SSR vyslovil názor, že ak poškodená bola 15 dní práceneschopná a obvinený jej ublížil na zdraví v prítomnosti maloletého dieťaťa (svojho vnuka), nemožno povedať, že stupeň spoločenskej nebezpečnosti jeho konania je nepatrný. V dôsledku toho generálny prokurátor SSR Najvyššieho súdu SSR navrhol vysloviť, že uznesením mestského prokurátora bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 odst. 5, 6, § 148 odst. 1 písm. a), § 171 odst. 1 Tr. por. v prospech a neprospech obvineného. Ďalej navrhol, aby Najvyšší súd SSR napadnuté uznesenie zrušil a zrušil tiež uznesenie obvodného prokurátora a tomu prikázal o veci znovu konať a rozhodnúť.

Najvyšší súd SSR v zmysle ustanovenia § 267 odst. 1 Tr. por. preskúmal na podklade sťažnosti pre porušenie zákona správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že zákon porušený nebol.

Uznesením Obvodnej správy ZNB Miestneho oddelenia VB Bratislava Staré mesto sp. zn. VB-902/88 z 30. septembra 1988 bolo proti Ing. J. B. začaté trestné stíhanie a oznámené vznesenie obvinenia pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1 Tr. zák. Trestnej činnosti sa mal dopustiť tak, že 5. septembra 1988 v Bratislave asi o 07.55 hod. na Rajskej ulici viackrát udrel pästou do tváre Ing. E. B. a spôsobil jej zranenie, na ktoré bola práceneschopná do 16. septembra 1988.

Obvodný prokurátor Bratislava I uznesením zo 7. novembra 1988 sp. zn. 1 Pv 663/88 podľa § 172 odst. 1 písm. d) Tr. por. z dôvodov § 11 odst. 1 písm. a) Tr. por. trestné stíhanie zastavil s tým, že obvinený je účastný amnestie prezidenta ČSSR z 27. októbra 1988.

Obvinený Ing. J. B. podaním z 29. novembra 1988 oznámil, že žiada v trestnom stíhaní pokračovať. V

dôsledku toho vyhľadávací orgán Obvodnej správy ZNB MO-VB Bratislava Staré mesto vydal 5. decembra 1988 uznesenie s tým, že podľa § 11 odst. 2 Tr. por. sa v trestnom stíhaní pokračuje.

Následne za to, dňa 7. decembra 1988 vyhľadávací orgán oznámil obvinenému, že ho stíha i pre ďalší čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať 10. novembra 1988 tak, že v Bratislave v priestoroch Základnej školy na Duklianskej ulici asi o 07.35 hod. udrel päťou do tváre A. A., a spôsobil jej zranenia, na ktoré bola práceneschopná do 24. novembra 1988.

Po skončení vyhľadávania obvodný prokurátor Bratislava I podľa § 171 odst. 1 Tr. por. trestnú vec postúpil Obvodnému národnému výboru Bratislava I na prejednanie ako priestupok podľa § 19 zákona č. 60/61 Zb. Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že i keď je nesporné, že konanie obvineného po formálnej stránke napĺňa znaky trestného činu ublíženia na zdraví, z hľadiska stupňa spoločenskej nebezpečnosti toto konanie nie je potrebné posudzovať ako trestný čin ublíženia na zdraví, najmä s ohľadom na intenzitu útoku obvineného.

Po preskúmaní veci Najvyšší súd SSR konštatuje, že obvodný prokurátor rozhodol správne, ak trestnú vec obvineného postúpil Obvodnému národnému výboru Bratislava I na prejednanie ako priestupok podľa § 19 zákona č. 60/61 Zb. Treba však prisvedčiť sťažnosti pre porušenie zákona, že ak obvinený fyzicky napadol Ing. E. B. (5. septembra 1988) a A. A. (10. novembra 1988), spáchal dvojnásobný priestupok podľa § 19 zákona č. 60/61 Zb., a preto i v uznesení o postúpení veci mal obvodný prokurátor uviesť, že ide o dva samostatné priestupky.

Na druhej strane nemožno súhlasiť s názorom vysloveným v sťažnosti pre porušenie zákona, že ak už raz bolo trestné stíhanie (pre skutok z 5. septembra 1988) zastavené z dôvodov § 11 odst. 1 písm. a) Tr. por., po postúpení veci na prejednanie priestupku sa obvinený dostáva do horšej situácie, a akej bol pri zastavení trestného stíhania (v prípade uloženia niektorého z opatrení podľa § 26 odst. 1 zákona č. 60/61 Zb.).

V prípadoch, ak sa v trestnom stíhaní pokračuje po vyhlásení obvineného podľa § 11 odst. 2 Tr. por., možno ho potom zastaviť z iných dôvodov (okrem dôvodu podľa § 11 odst. 1 písm. a) Tr. por.). Inak prichádza do úvahy rozhodnutie v prípravnom konaní buď postúpením veci podľa § 171 odst. 1 Tr. por., alebo podaním obžaloby za podmienok § 176 odst. 1 Tr. por. Súd potom buď obvineného spod obžaloby oslobodí, alebo vysloví vinu, no bez uloženia trestu (§ 227 Tr. por.). Z toho tedy plynie záver, že po pokračovaní v trestnom stíhaní v zmysle § 11 odst. 2 Tr. por. nesmie byť i v prípade vyslovenia viny obvinenému uložený trest, t. j. obvinený sa nemôže dostať do nevýhodnejšej situácie (z hľadiska uloženia trestu), než v akej bol pri zastavení trestného stíhania z dôvodov § 11 odst. 1 písm. a) Tr. por., a to podľa trestnoprávnych predpisov. Pokiaľ však ide o prípad, že pri pokračovaní v trestnom stíhaní sa zistí, že konanie (skutok) obvineného nie je trestným činom alebo prečinom, ale je priestupkom (§ 171 odst. 1 Tr. por.), nebráni toto zistenie, aby vec nemohla byť postúpená na prejednanie národnému výboru ako priestupok. Na konanie o priestupkoch už totiž neplatia trestnoprávne predpisy, ale osobité predpisy správneho práva. Za takejto situácie môže byť obvinenému uložené i niektoré z opatrení podľa § 26 odst. 1 zákona č. 60/61 Zb., a to i za skutok pôvodne právne posudzovaný ako trestný čin, pre ktorý bolo predtým trestné stíhanie zastavené podľa § 172 odst. 1 písm. d) (§ 11 odst. 1) Tr. por.

Najvyšší súd SSSR si osvojuje záver obvodného, ako aj mestského prokurátora, že konanie obvineného (v oboch skutkoch) po formálnej stránke z hľadiska dĺžky práceneschopnosti, napĺňa znaky trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1 Tr. zák., no v jeho konaní chýba materiálny znak tohoto trestného činu. Samotná dĺžka práceneschopnosti nie je rozhodujúcim kritériom na posúdenie, či ide o trestný čin ublíženia na zdraví, alebo len o priestupok. Obidve poškodené boli síce práceneschopné viac ako 7 dní, no z lekárskeho vyjadrení vyplýva, že išlo u nich len o ľahké zranenie, bez nejakých ťažkostí, ktoré by ich obmedzovali v bežnom občianskom či

pracovnom živote. Z tohoto hľadiska je záver mestského, ale i obvodného prokurátora, že konanie obvineného vykazuje len znaky priestupku, správny. Ako už bolo uvedené, v konaní obvineného išlo o dva samostatné priestupky. Vzhľadom však na praktické riešenie (s ohľadom na ustanovenie § 24 zákona č. 60/61 Zb.) prejednávanej trestnej veci ponechal Najvyšší súd SSR rozhodnutie o postúpení veci Obvodnému národnému výboru Bratislava I nedoknuté.